

Řešení sporu v nebesích

Bůh Stvořitel, jinak zvaný JHVH/Jehova/Jahve, nemůže být (na rozdíl od obecného mínění) ani všemohoucí ani vševědoucí [1]. Dokonce musí respektovat i přání svého odpůrce, nejčastěji zvaného satan nebo ďábel (též had nebo drak) [2]. Poprvé se o tom nepřímo dozvěděli již Izraelité skrze Mojžíše, když jim bylo naznačeno, že Bůh JHVH musí respektovat přání jakéhosi *Azázele* (Lv.16:5-22), a až později byla na toto téma napsána kniha *Job*. [3]

Stvořitel dobra i zla?

Role i vznik satana přitom byly dlouho nejasné. Souviselo to především s přijatým postulátem všemohoucnosti Boha, kdy za všechno zlé, co se na zemi i jinde dělo a děje je zodpovědný právě "všemohoucí" Bůh. Teologové proto řešili problém, jak mohl dobrotivý Bůh stvořit kromě dobra i zlo, jak je zřejmé například z těchto textů:

Gn.2:9	Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a <u>zlého</u> .
Iz.45:7	Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a <u>tvořím zlo</u> , já Hospodin konám všechny tyto věci."
Pl.3:38	<i>Nevychází z úst Nejvyššího <u>zlé</u> i dobré?</i>

Ale také

1.Tm. 4:4	<i>Neboť <u>všechno, co Bůh stvořil, je dobré</u> a nemá se zavrhovat nic, co se přijímá s dikůvzdáním.</i>
Gn.1:31	<i>Bůh viděl, že <u>všechno, co učinil, je velmi dobré</u>. Byl večer a bylo jitro, den šestý.</i>

Někteří chápali, že to má souvislost s existencí satana, ale kvůli myšlence apoštola Pavla v 1.Tm.4:4 a zpráve v Gn.1:31 apod. (viz výše) [4] většinou řešení přenášeli do oblasti tajemství.

Řešení je však velmi prosté: *Zlo* ani *dobro* není ani věc ani osoba - je to pojmenování pro kvalitu nějakého činu nebo souboru činů. [5] Dokud v nějakém prostoru neexistuje nic, nelze v něm spáchat žádné zlo - není totiž co zničit nebo alespoň poškodit. Jakmile však Stvořitel začal svou tvůrčí činnost, vznikla tím možnost to nově vytvořené zničit - tedy spáchat zlo. Takže Stvořitel již samou svou tvůrčí činností vytvořil možnost konat zlé - tedy jakoby "vytvořil" zlo. Protože není možné vytvořit cokoli, co by bylo nezničitelné nebo alespoň

nepoškoditelné, není možné spolu se stvořením dobrého "nestvořit" i možnost vykonat zlo. A nemůže to udělat ani Bůh.

Poznámka: To, že i Nejvyšší Bůh není ani všemohoucí ani vševědoucí, však nijak nezmenšuje jeho možnosti. Může totiž všechno, co není nemožné z principu věci nebo co si sám nezakázal, a toho je mnohem více než si vůbec umíme představit. Jeho podceňování se proto může velmi nevyplatit. [6]

Připomeňme si: Dobro souvisí s tvorbou (konstrukcí) a zlo s ničením (destrukcí).

Svobodná vůle [7] a její důsledek

Nejvyšší Bůh Stvořitel však sám sebe omezil ještě i tím, že stvořil mimo jiné i bytosti s vlastním myšlením, invencí, zvědavostí a dokonce svobodnou vůlí. Tím, že svým takto stvořeným "dětem" [8] umožnil nezávislé uvažování a jako základní pravidlo vzájemné komunikace stanovil spravedlnost způsobil, že každý, kdo přijde s nesprávným nápadem či skutkem, musí být napřed varován a dostat vysvětlení, v čem je jeho krok chybný a proč. Tuto povinnost uložil jak sám sobě tak i ostatním.

Právo na svobodnou vůli postavil Bůh jako nejvyšší cíl každé osobnosti; je proto nedotknutelné. Je to vidět z celého jeho chování vůči všem myslícím bytostem, které stvořil. [9]

Tato koncepce má však i své důsledky: Stvořené osoby mají mimořádnou schopnost vyhledávat (mimo jiné) i nové cesty realizace svobodné vůle. Stručně řečeno: Přes všechnu pozornost ve výchově nelze zabránit tomu, aby někdo z nich dříve či později neobjevil možnost zkreslovat při komunikaci informace a dokonce to i zneužít: tj. objevit tak lež a podvod. Varovat před takovou možností z principu věci nelze, protože je to totéž jako vzbudit o ni zvědavost a tím ji i přivolávat. [10]

Taková věc se zřejmě jednou stát musela a také se skutečně stala - nejspíše je to daň za princip svobodné vůle a každá nově vytvořená společnost jí dříve nebo později musí projít (samozřejmě čím později tím lépe). Nejhorší to je však tehdy, když tato situace nastane v uzavřeném systému společenství poprvé.

Stalo se to cherubovi, který byl původně partnerem bytosti zvané na zemi Ježíšem Kristem, kterého v jeho duchovní podobě budeme dále nazývat "Duchovní Ježíš Kristus" (DJK) [11]

A stalo se něco velmi, velmi zlého.

Téměř nejhorší varianta vzniku zla

Podrobnosti satanova vývoje v rámci možností našeho současného chápání jsou vyloženy ve studii *Vznik satana*. Dále se budeme zabývat situací jak satan zaměstnal všechna troje nebesa ve snaze prosadit svou vizi.

Vzhledem k tomu, že jsme si již ukázali, jak se celá situace vyvinula, zabývejme se nyní tím, jak se satanův vývoj projevil navenek a jak se vše snažil předložit on.

Konstatujme, že satanův vývoj zůstal velmi dlouho prakticky nepozorován a jeho záměry zůstaly všem ostatním příslušníkům jeho společenství skryty - to bylo velmi vážné, protože nikdo nemohl zakročit včas. [12] Satan se ve svém velmi individualistickém vývoji ke zlému stačil dostat sám do pozice, v níž již jeho první uskutečněné kroky byly vedeny nikoli omylem nýbrž přímo zlým záměrem (Jan 8:44). Kdyby se satan byl býval dopustil chybných kroků dříve, byl by býval na sebe upozornil ještě před zásahem do vývoje lidí a nebylo by mu to bylo bývalo dovoleno. Satan si však zlé sklony vypěstoval zcela nepozorovaně a zdržel se konkrétních reálných činů až do doby, kdy si svůj zlý záměr téměř dokonale promyslel.

K jeho promyšlenému postupu patřilo i to, že si vynutil velmi dlouhou dobu [13] k získání potřebných důkazů o ničemnosti svých záměrů, a dokonce si vynutil i předložení důkazů, které byly získány pomocí experimentů na lidech. [14] Doufal, že se mu podaří dosáhnout moci potřebné k tomu, aby celý důkazní proces zastavil ještě dříve, než bude usvědčen.

Nabyl přesvědčení, že jeho šance jsou vysoké, což dokazuje sebevědomí s jakým uskutečňoval své první kroky.

O jeho prvním konkrétním činu (který způsobil všechno zlo na Zemi) se dozvídáme jen nepřímě. Je však jisté, že to byl on, kdo inspiroval anděly k tomu, aby se sami - bez příkazu či řádné "oponentury" - pustili do stvoření člověka. [15] Určitě je k tomu nenabádal "veřejně", na to byl příliš chytrý - prostě jen vytvořil atmosféru jejich předčasné sebedůvěry. Vzápětí si však začal stěžovat, že nebyl pozván ani k "oponentuře", a že takto stvoření lidé mu byli prostě jen předání k další výchově. [16] Tvrdil, že byl postaven před hotovou věc, aniž by se k ní mohl předem vyjádřit.

Satanovi se totiž později zachtělo "absolutní" moci; chtěl se rovnat Nejvyššímu Bohu (Iz.14:13,14). Hlavní příčinou této jeho na první pohled nesmyslné touhy byla skutečnost, že se mu podařilo celou přípravu utajit, a že již jeho první kroky byly úspěšné nečekaně rychle. [17] Bylo mu jasné, že absolutní moc je nedělitelná a že buď musí Nejvyššího Boha svrhnout z trůnu jeho autority (a to nešlo, protože všechno, dokonce i on satan, existovalo na základě práce právě tohoto Nejvyššího Boha), nebo si musí uznání své vlastní autority alespoň některých již stvořených myslících bytostí vydobýt sám.

Konkurovat Nejvyššímu Bohu přímo si netroufal, a také neměl čím by ho jako Stvořitele předčil - sám si totiž nějakou novou Zemi (nebo dokonce nová nebesa) a společnost na ní stvořit neuměl. Bylo mu jasné, že pod svou autoritu musí získat jen bytosti nově stvořené a

proto nezkušené (vlastně tím parazitovat na práci jiného). Před stvořením andělů (v prvních nebesích) nebyl ještě dostatečně připraven a proto svůj úmysl úzkostlivě tajil. [18] Věděl, že bude mít další příležitost, protože v projektu Nejvyššího Boha (který samozřejmě znal) byl i záměr stvořit novou společnost - lidstvo.

Z andělů si poslušné obdivovatele již udělat nemohl, na to bylo pozdě. Proto se u nich soustředil na intenzivní pěstování jejich (později až falešného) sebevědomí, [19] které nakonec vyústilo v to, co satan chtěl: v jejich vlastní rozhodnutí stvořit člověka samostatně [20] - bez příkazu, pomoci, odborného dohledu a oponentury cherubů.

Následky pro lidstvo

Již stvoření a první výchova lidstva byly satanem poznamenány

První člověk - Adam - byl díky výše zmíněnému nadměrnému sebevědomí andělů zjevně stvořen tak, že měl velkou inteligenci, malé zkušenosti a velmi jemnou výchovu, při níž byl vychováván s pozorností nezletilých rodičů toužících dokázat "těm dospělým", že to dovedou stejně dobře jako oni nebo spíše ještě lépe. [21] Do výchovy Adama andělé zřejmě vložili více lásky než moudrosti a Adama rozmazlovali. [22] Jen tak lze vysvětlit, proč již první člověk nabyl tak brzy nadměrné sebedůvěry a pocitu, že své nebeské rodiče již nepotřebuje a vystačí si sám. [23] Pravděpodobně na jeho žádost [24] mu andělé předčasně vytvořili rajskou zahradu v Edenu, kde chtěl být zjevně svým vlastním pánem.

Satan andělům jejich nadměrnou jemnost a toleranci při výchově prvního člověka [25] nepochybně ostře vytkl. [26]

Poznámka: Všimněme si důsledků andělské výchovy prvních lidí: Neprojevovali andělům (vystupujícím v roli božských rodičů) [27] vůbec žádnou vděčnost; ani za dary, které dostali, ani za výchovu, a dokonce ani za své stvoření. O nějaké pokoře ani nemluvě. [28]

Druhý krok satanova plánu byl tím realizován rovněž úspěšně - dokonce velmi úspěšně.

Satan nyní potřeboval zabránit lidem, aby začali přirozeným způsobem postupně uznávat autoritu Stvořitele poznáváním jím stvořené okolní přírody. Za tím účelem v nich musel dále intenzivně pěstovat již "zasetého" ducha vzpoury proti jakékoli autoritě (a Nejvyššímu Bohu speciálně), a to co nejdříve. Doufal, že nadměrně sebevědomí lidé zatouží sami od sebe po prvním kroku vzpoury: po ovoci ze stromu poznání dobrého a zlého.

Poprvé chyboval; lidé o tento strom (ale ani o strom života) nejevili vůbec žádný zájem.

Nemohl vyčkávat - čas pracoval proti němu. Proto způsobil, že do zahrady Eden vnikl nově stvořený a k určitému účelu geneticky upravený plaz nazvaný nyní poprvé hadem, který svým chováním svedl Evu a ta zanedlouho i Adama. Tento svůj svévolný čin satan již zakrýt nemohl a proto ho dodatečně "vysvětlil" snahou přimět první lidi k zájmu o strom života (což nebylo možné popřít - srovnej Gn.3:24). Obvinil anděly, že stvořili špatné lidi [29] a prohlásil, že chce pomoci při nápravě lidí [30] tím, že budou vychováváni pomocí velmi tvrdých "trestů". Předložil to jako svou vlastní nápravnou a záchrannou koncepci pro narušené lidstvo. Dále obvinil anděly, že svým svévolným chováním nedodrželi správné postupy a že jimi stvoření lidé jsou líní a tvrdošíjní. Tím chtěl mimo jiné zdůraznit i svou vlastní nezastupitelnost.

Další události jsou známy - lidská vzpurnost se skutečně rozvíjela a to velmi rychle. [31]

Satanovým prudkým útokem znejistěli andělé se snažili o nápravu tím, že někteří jejich členové se usídlili na Zemi a smísili se s lidmi. Doufali zřejmě, že jejich geny zapůsobí na lidstvo pozitivně. [32] Výsledkem však bylo množství zrůd - zřejmě od potomků s nízkou až po vysokou inteligenci, od nízkého až po vysoký vzrůst atd. Ti vysocí, silní a inteligentní se zřejmě projevovali mimořádnou agresivitou (Gn.6.kapitola).

Náprava - navíc ještě nezákonná - se nepovedla a andělé dospěli k názoru, že se omylu skutečně dopustili a že satan má pravdu. Litovali svého činu a rozhodli se nepovedené stvoření zcela zlikvidovat potopou (Gn.6:7). Protože však s touto, původně v jejich očích krajní a nepravděpodobnou alternativou, přece jen počítali (museli se přece jistit, když o schválení stvoření lidí nepožádali), nesplnili úkol druhého stvořitelského dne a ponechali si pro tento účel "vody nad nebesy" (Gn.1:6).

První záchrana lidstva

Do této situace však vstoupil druhý cherub - DJK [33] a zabránil úplnému zničení lidstva a odsouzení andělů záchranou Noéma a jeho rodiny, které ze zničení vyňal. Postaral se též o záchranu Enocha [34] a jeho přenesení přes potopu. Poprvé se tak prokázal jako Spasitel lidstva. [35]

Akce DJK byla satanem ostře kritizována. Vznikl spor, v němž DJK byl satanem obviněn z toho, že se vmísil do jeho kompetence a že jednal nezákonně (což formálně byla pravda - Ř.3:26,26). Satan tvrdil, že záchrana lidí je svévolným krokem s minimální nadějí na úspěch, protože dle jeho tvrzení byli lidé stvoření špatně a ještě navíc byli poškozeni dodatečným zásahem andělů. Vynutil si, že andělé, kteří zůstali na zemi a křížili se s lidmi, budou souzeni. Formálně měl pravdu [36] a polehčující okolnosti odmítl připustit. DJK však tvrdil, že lidstvo

za záchranu stojí, a že vyhoví původně stanoveným požadavkům později - po určité speciální výchově. Anděly, kteří se provinili, byl však nucen nechat uvěznit. Prohlásil však, že pokud byl někdo poškozen, byli to lidé, a proto jen lidé mohou (po své nápravě) tyto anděly soudit (1.K.6:3). Satan si pak na DJK vyžádal určení termínu, kdy předvede na Zemi člověka, kterého si on - satan bude smět dle libosti vyzkoušet a to z jeho mravních kvalit (Da.9:24).

Tímto člověkem byl jak známo Ježíš Kristus. [37]

Dále musel DJK slíbit, že do jiného termínu předvede jím vychovaný lid, který si rovněž satan bude smět vyzkoušet (srovnej L.22:31).

Satan se rozhodl spor zveřejnit ve třetích nebesích

Předložil oficiální stížnost

V satanově plánu však dohoda s DJK ve skutečnosti nebyla - satan vůbec neměl v úmyslu uzavírat dohody či dospívat k jakémukoli konsensu, dokud nedosáhne svého cíle. Proto, přestože oba nejvyšší cherubové spolu dohodu uzavřeli, satan vznesl žalobu v jim nadřízených třetích nebesích. Postup sporu až k žalobě ve třetích nebesích popisuje Izajáš 14:29, který uvádí, že

- *z hadího kořene vzešel*
- *jedovatý plaz* (PNS), (bazilišek EP) a jeho plodem byl
- *létající ohnivý had* (PNS) (*seraf* EP - souhlasí s originálem).

V originálním jazyce jde zřejmě o stupňování:

nejedovatý had	->	jedovatý had	->	smrtelně jedovatý had
----------------	----	--------------	----	-----------------------

což mělo význam týkající se jednak tehdejší Pelišteje (Palestiny) a poukazoval přitom na Babylón a jeho vývoj. Avšak z faktu, že popsáný vývoj není biologicky možný, je zřejmé, že jde zároveň i o symboly:

had	=	svůdce andělů a lidí
bazilišek	=	d'ábel - pomlouvač (ve smyslu, že pomluva "uštke") v prvních a druhých nebesích
seraf	=	odpůrce obyvatel 3. nebes

Smyslem tohoto symbolického znázornění je:

Začátkem celého útoku byl akt svedení; napřed andělů a potom prvních lidí. Tím, co satan provedl ve funkci "hada" v Edenu, způsobil "otrávení" vztahů velké části andělů v prvních nebesích vzhledem k lidem a posléze pomluvil DJK z nepoctivosti - přesněji z duchovní nečistoty.

Pomlouvat však nebylo dovoleno a proto satanovi nezbylo nic jiného než vyhlásit spor. A jako každý zloděj první volá "chyt'te zloděje", i zde satan podal žalobu jako první.

Jelikož v druhých nebesích byli DJK a satan nejvyššími cheruby, bylo nutné podat žalobu v jejich nebi tj. ve třetích nebesích.

Základní obsah žaloby

Satan vznesl stížnost na skutečnost, že DJK, který byl a je zodpovědný za celou stvořitelskou práci a tedy i práci andělů, se rozhodl svévolně stvoření andělů přikrýt a akceptovat, aniž by se s ním o tom dohodl.

- Satan dále žaloval DJK, že nezákonně zasáhl do vývoje na Zemi, který byl plně v jeho kompetenci. Avšak vzhledem k tomu, že již existovala dohoda mezi ním a DJK na uznání nutnosti řešit jejich spor taková žaloba nestačila. Satan tedy musel vysvětlovat, proč se se svým partnerem nemohl domluvit.
- Dalším bodem obžaloby bylo obvinění andělů ze svévole a z toho, že jimi stvoření lidé jsou tak špatní, že jsou prakticky nevychovatelní. Podle něj lidé zůstanou ničemní a sobečtí a všechno dobré budou dělat jen ze strachu nebo za odměnu.
- Čtvrtým bodem obžaloby proto bylo satanovo tvrzení, že DJK plýtvá časem a prací andělů, protože on - satan - má k eventuální nápravě špatně vytvořených lidí jinou a lepší koncepci, spočívající ve velmi tvrdých trestech za neposlušnost, zahrnujících zejména trest smrti. Nabízenou "koncepci" satan předkládal zřejmě emotivně a svůdně (odtud první označení jako *Had*). Satan prý nesouhlasí s koncepcí nápravy, kterou nastolil DJK; sám se prohlásil jejím odpůrcem a tedy *satanem*. [38]
- Pátým a hlavním bodem obžaloby se stalo obvinění DJK, že na tuto satanovu "spasitelskou koncepci" nechce DJK přistoupit z ješitnosti a závisti. DJK prý satanovi závidí jeho moudrost, protože on - satan - je nejmoudřejší. [39] Tento bod obviňuje DJK z nedostatku morálních vlastností. [40] Biblicky řečeno obvinil DJK z duchovní nečistoty, z *nesvatosti*. [41] Toto obvinění učinilo satana *d'áblem* = *pomlouvačem*.

Poslední bod obžaloby byl z celého obvinění jediným, kterým se třetí skutečně nebesa zabývala. Bylo jasné, že nejméně jeden z obou účastníků sporu je přinejmenším morálně nedospělý, a bylo nutné zjistit, který z nich to je. Prorok Izajáš viděl výsledek zkoumání: Tribunál serafů vyslechl svědectví všech expertů, kteří bez výjimky hlasitě konstatovali morální čistotu neboli svatost obviněného. [42]

Bylo jasné, že viníkem je ve skutečnosti satan, a třetí nebesa ho zatím označila jako nebezpečného svůdce - *hada*.

Úplně nová situace v nebesích

Tím však zkoumání tribunálu serafů skončit nemohlo. Spor nejvýznamnějších cherubů - krále a velekněze - byl velmi vážným problémem, který mohl mít (a jak se později ukázalo opravdu

měl) těžké následky. Bylo nanejvýš nutné zjistit, jak vůbec velekněz, který se stal přinejmenším odpůrcem - *satanem*, k takovému alarmujícímu stavu morálního úpadku dospěl. Jen tak bylo možné najít způsob prevence, aby se podobná věc již neopakovala (do té doby se v žádných nám známých nebesích nic podobného nestalo).

Napřed byl zkoumán "morální profil" velekněze, tedy do jakého duchovního stavu se vlastně dostal. Potom bylo zkoumáno, jak k tomu mohlo dojít. Nevíme, které možné hypotézy byly přitom zkoumány, ale víme, že hodnocení bylo ukončeno po smrti krále Uzijáše (Iz.6:1). Tato zdánlivě jinak nadbytečná zpráva nás však upozornila na rozhodující testovanou hypotézu. [43]

Zkoumání přineslo překvapující výsledek: Satan zcela ztratil jednu ze základních vlastností - lásku (agapé) - a dvě další (schopnost uplatňování autority a zejména spravedlnost) byly shledány překroucenými. Spravedlnost začal satan uplatňovat již jen formálně, dnes bychom řekli - byrokraticky.

Satan však překvapen nebyl

Satan svou při ve třetích nebesích prohrál [44] a DJK mohl právem očekávat, že vše bude rychle vyřešeno. V takové situaci by se totiž každý, kdo skutečně chce nalézt dobré řešení a komu bylo dokázáno, že se mýlil, omluvil a hledal cestu ke spolupráci a k nápravě.

Satan však svou porážku očekával a byl na ni připraven. Dobrou vůli a snahu po nápravě lidí jen předstíral. Proto kdykoli se ukázalo, že Boží lid - Izraelité - při pravidelném důkladném hodnocení zklamal (což samozřejmě satan vzápětí interpretoval jako neúspěch systému výchovy prosazovaného DJK), ihned argumentoval svojí "konceptí výchovy" a vynutil si možnost tvrdého zásahu proti nim. Pod jeho tlakem a inspirací byl na příklad Izrael napaden Babylóňany, Jeruzalém byl zničen, mnoho Izraelitů bylo povražděno a převážná většina přeživších násilně odvedena do pohanského Babylóna k "převýchově".

Nicméně porážkou ve třetích nebesích byl satan svržen se svou při do nebes druhých, kde mu byla nabídnuta možnost konsensu.

Úspěchy satanovy "metody" výchovy

Satan nebyl zcela bez argumentů

Satan se vychloubal svými dočasnými úspěchy, a skutečně některými se opravdu vykázat mohl:

1. Kain a Ábel. Kain dostal ochranu, protože při soudu projevil pokoru. Ochrana však k jeho nápravě nevedla. Na druhé straně Ábel, který byl Bohem ponechán bez ochrany protože projevil pýchu a nedostatek bratrského vztahu ke Kainovi (viz studie *Věci na počátku*), ukázal pozitivní vlastnost: hledal splnění úkolu ovládnout zvířata (Gn.1:28). Tato pozitivní vlastnost byla velmi oceněna a oceňována ještě i mnohem později (Žd.11:4) a jeho pýcha dokonce nebyla přímo zaznamenána vůbec.

2. Synové Kainova potomka Lámecha (který "objevil" bigamii a šel také "satanovou" cestou - vědomě zabil, aby dostal zvýšenou ochranu; ovšem jen domněle) výše zmíněný úkol plnili rovněž: Projevovali se jako badatelé a vynálezci (Gn.4:19-24). Naopak i velmi cenění lidé jako Abrahám a Izák (a zdaleka nejen oni) žili sice velmi dlouho avšak z hlediska uvedeného základního úkolu lidí svůj život žili neplodně a konec jejich života je našel jako znužené ("syté dnů" tj. syté životem - Gn.25:8; 35:29). Poznámka: To byl mimochodem asi jeden z důvodů, proč byla délka života lidem později zkrácena na pouhých 70 až 80 let [45] - nevážili si času.
3. Až dodnes (stejně jako v Edenu) platí, že lidé ocení dobré až když poznají zlé. Na příklad stále platí, že:
 - nejrychlejší vědecký a zejména technický pokrok se děje za války nebo během válečných příprav;
 - lidé pracují nejlépe a nejpoctivěji, když jsou sledováni nebo když jim hrozí finanční postih či dokonce ztráta zaměstnání;
 - lidé si váží jen toho co již ztratili ;
 - atd.

Svým chováním stále ještě dáváme d'áblu za pravdu

Poznámka: Jak jen můžeme říkat, že kdyby Bůh byl, nemohl by dopustit všechno to zlo, co se děje na Zemi?

Lze dokonce říci, že: DJK definitivně odstraní d'ábla a všechno zlo ihned potom, kdy lidstvo dokáže, že je schopno a ochotno trvale jít cestou fyzického i morálního pokroku bez působení zla.

Naší vinou tomu nemůže DJK až dosud zabránit

Nechce-li DJK vypadat jako zaujatý, nemohl a dosud nemůže satanovi v uplatňování jeho "koncepce výchovy" zabránit. Mnohokrát se však snažil odvrátit svůj lid od zlé cesty domluvami, výčitkami a dokonce prosbami (např. Micheáš 6:1-5). Když ani "bití" nepomáhalo, DJK zabránit zabíjení svého lidu prostě nemohl (Iz.1:5). Satan opět slavil úspěch a bohužel ho často slaví v této oblasti až dodnes. [46]

Poznámka: Jsou lidé, kteří tvrdí, že Bůh by měl alespoň chránit nevinné děti. Tito lidé nedokáží nebo nechtějí pochopit, že lidstvo se musí naučit odstranit i ty své zlé skutky, které se projeví až v dalších generacích. Kdyby Bůh tyto jejich činy zahlašoval tím, že by zrušil účinky svých dlouhodobě působících zákonů, zničil by veškerý život na Zemi. Tyto zákony prostě jsou součástí celé koncepce stvoření. [47]

Satan předem plánoval, že jednou svému partnerovi - DJK - přičte i své vlastní metody, protože věděl, že DJK se nebude moci zbavit odpovědnosti za krutosti, které si satan sám vynutil (srovnej Jb.2:3).

Poznámka: Vždyť jak často se i dnes říká, že Bůh první smlouvy byl krutý.

Satanovi šlo a jde ve skutečnosti jen o získání času, který potřebuje k tomu, aby mohl co nejvíce zkazit vztah lidí k Bohu. Dobře věděl, že v řádné soudní při vedené skutečně čestným a poctivým způsobem (a v nebesích tomu ani jinak být nemůže) nemá žádnou naději na úspěch, a že tedy musí získat moc nad lidmi prostřednictvím lži a demagogie. To však mohlo být úspěšné jen u naivních lidí, které musel co nejdříve naočkovat co největším vzdorem a svévolí vůči jakékoli autoritě a Bohu obzvlášť. A k tomu potřeboval čas - mnoho času. Chtěl, aby neučení a neznalí lidé žijící v tvrdých a nespravedlivých podmínkách stále marně vzdychali po spravedlivém Božím království a aby se ho stále nemohli dočkat. Tím chtěl lidem vsugerovat pocit, že je to on kdo ve skutečnosti vládne, a že jejich naděje na spravedlnost je marná. Vzápětí však tyto jím intenzívně vychovávané vlastnosti satan sám předkládal jako důkaz toho, že lidé byli vytvořeni špatně (Za.3:1; Zj.12:10) a stavěl se (a mezi lidmi se stále ještě staví) do falešné role prosazovatele pravdy.

DJK tak, pod tímto tlakem satana, dodnes u mnohých nevěřících lidí skutečně vypadá jako ten, kdo dává plané sliby a vyvolává jen falešnou naději.

Za tímto účelem vyvolal satan (zvláště v poslední době) množství falešných poplachů o "konci světa", a přestože před tím Ježíš Kristus důrazně varoval (Mt.24:4,5,11) mnozí dnešní křesťané již žádnému varování tohoto druhu nejsou ochotni věnovat pozornost. To dokazuje, že satan stále ještě dílčí úspěchy u lidí má.

Vina však zdaleka není jen na lidech.

Satanovy argumenty

Všimněme si, co všechno satanovi "vychází".

- Chcete-li mít větší majetek, potom podle správné cesty musíte hodně pracovat a namáhat se. Satan však nabízí možnost rychle zbohatnout krádežemi a nepoctivostí.
- Chcete-li zažít příjemné pocity, potom si musíte buď klid a pohodu pracně zasloužit, [48] nebo podle satana si příjemné pocity opatříte rychle pomocí drogy (třeba "jen" alkoholu a tabáku - nemusí to být nutně jen zakázané drogy).
- Chcete-li být ctěn a vážen, musíte si to buď zasloužit poctivou prací a námahou, nebo snadno získáte toto postavení libivými slovy, planými sliby a pomlouváním konkurentů (u politiků se tomu říká *populismus*).
- Atd. [49]

To všechno jsou důvody, proč satan protahoval a dále protahuje důkazní řízení co nejvíce.

Soud v druhých nebesích

Prohraný spor ve třetích nebesích satan neuznal s tím, že důkazům těchto nebes neporozuměl. [50]

Předložil proto svou obžalobu znovu a to svým spoluobyvatelům - ostatním cherubům - ve snaze oddálit důkazní řízení co nejvíce. Na této úrovni byl vnímán především jako předkladatel jiné koncepce nápravy věcí a jako odpůrce DJK - tedy jako *satan*. Cherubové zkoumali především úspěšnost satanovy metody výchovy, a jako důkaz toho, že metoda DJK - ačkoli je obtížnější - nakonec vede k lepšímu výsledku, přijali schopnost člověka Ježíše Krista vzdorovat satanovu "testu" na poušti (Mt.4:1-11; [51] Mk.1:13).

Satan dle svého plánu důkaz opět neuznal. Nyní se však již nemohl na nic vymluvit a proto byl odsouzen. [52]

I s tím však počítal a dále postupoval dle svého plánu tak, že začal zpochybňovat spravedlnost soudu samého; a skutečně se nadále objevuje v roli *d'ábla*. [53] Fyzickým útokem na osobu Ježíše Krista však dal jasně najevo svůj budoucí plán, tj. stát se násilníkem - *drakem* - a svou vůli mezi lidmi prosazovat dále prosazovat násilím.

Spor v prvních nebesích

Prohraným sporem ve druhých nebesích byl problém přenesen do nebes prvních. Bylo nutné, aby i andělé se k celé věci vyjádřili a zaujali stanovisko.

Určitá dřívější selhání andělů [54] dala d'áblovi naději, že zpochybňováním a pomluvami uspěje alespoň částečně i u nich. Předložil svůj spor tedy i zde - v prvních nebesích - a skutečně se mu podařilo získat další čas. Vyhlásil, že nikdo z lidí, minulých, současných i budoucích, nebude hoden vzít na sebe břemeno vyhledat věrné členy "Duchovního Izraele", vyvést křesťany z nebezpečí *velkého soužení, jaké nikdy nebylo a nikdy více nebude* a zaručit se za jejich další vývoj v období tzv. tisíciletého království. Spor bude brzy již projednáván a d'ábel svůj domnělý triumf vynese (Mt.24:21; Zj.5:2; 14:1-5; 20:4).

Bible prorokuje jeho porážku i v tomto sporu a satan s touto možností rovněž počítá. Podařilo se mu však natolik zkomplikovat vývoj v prvních nebesích, že boží lid na zemi po dobu druhé smlouvy téměř nepozoroval žádné pozitivní vedení od andělů, ačkoli po porážce satana v druhých nebesích a jeho vyvržení ze společnosti poctivých by dávalo naději na intenzivnější kněžskou službu andělů lidem. Místo toho se naopak vyskytovala mezi lidmi jen množství matoucích tajemných vidění a nejasných úkazů, které křesťany spíše rozdělovaly a pěstovaly v nich více vztah k různým nesdělitelným a víceméně nevěrohodným tajemstvím než k pravdě.

Ti skutečně "pokrokoví" mezi nimi byli vždy a na neštěstí stále ještě jsou násilně nebo alespoň autoritativně umlčováni, což Ježíš Kristus předvídal a své následovníky na to rovněž upozornil (např. Jan 15:20).

Spor na zemi

Na zemi má ďábel pro lidi nové svody: Spoléhá na lidskou důvěřivost a touhu být něčím výjimečným a mimo jiné předstírá i to, že se poučil a je napraven. Nyní prý chce lidem pomoci a vlastně prý vždy chtěl. Údajně je jen přísný a tvrdý, ale to prý jen proto, aby lidstvo zachránil. Je prý takovým typem přísného vojenského velitele, který však své svěcence dovede k vrcholům vojenského umění.

Snaží se vybičovat lidskou ctižádostivost a svést ty, kteří tuto vlastnost ještě v "dostatečné" míře mají.

To však zdaleka nelze u většiny křesťanů, protože ti byli vedeni spíše k tichosti a pokoře. Proto největší naděje ďábel vkládá na své působení násilníka (draka) mezi lidmi na zemi, kam bude svržen po své další porážce. Spoléhá na lidskou zbabělost a ustrašenost. Také však již ví, že ve skutečnosti zastraší jen menší část lidí a že nevyhraje.

Poznámka: Již ve starověkém *Eposu o Gilgamešovi* se hovoří o marné vzpouře Gilgameše (a jím svedených lidí) proti Bohu, která končí jejich porážkou. Epos oslavuje tento prohraný boj jako hrdinství. Satan o své budoucí porážce již od doby Ježíše Krista ví a ze zuřivosti se pomstychtivě pokouší do lidí umístit myšlenku neustálé i když marné vzpoury proti Bohu jako div ne trvalý cíl lidstva a smysl jeho existence. [55]

Satan plánuje na závěr svého snažení na zemi zničující útok na boží lid. Protože jeho lid [56] bude mít velkou převahu, bude nutná pomoc andělů. Tento závěrečný boj je známý jako tzv. Armageddonská bitva. Po ní bude satan usmrcen a uložen v tzv. *hádu* (jinak v *pekle*), [57] kde bude ještě čekat na svoje vzkříšení.

Smysl satanova vzkříšení

Jako poslední obvinění vznesl totiž satan tvrzení, že vzkříšení lidí bude maskou pro nápravu lidí, původně špatně stvořených, čímž se podle něho má zahladit poslední stopy důkazu svědčícího pro něj. [58] Proto bude přesně tímž způsobem vzkříšen i on, a Bible předpovídá, že mu to nijak na mravnosti neprospěje - stane se opět inspirátorem vzpoury a útoku na boží lid. Tím bude dokázáno, že ďábel ani tentokrát neměl pravdu. Po následné porážce - tentokráte poslední - bude satan svržen do Geheny (Zj.20:7-10). Tím bude i toto jeho poslední falešné obvinění vyvráceno.

Další následky sporu v nebesích na vývoj lidstva

Příčina

Hlavním předmětem sporu v nebesích tedy byla (a stále ještě je) "svatost" DJK (a jeho následovníků) neboli čistota a poctivost jeho záměrů a vhodnost prostředků při uskutečňování těchto záměrů (Iz.6:3; Zj.4:8). Satan napadl nejen Boží postup a kvalitu práce andělů, ale dokonce i samu morální podstatu jejich úmyslů [59] a potom i úmyslů DJK. Kromě toho satan

neútočil nikdy přímo ale vždy nepřímo - buď manipulací neznalých a nezkušených nebo pomluvou. Víme to jak podle jeho chování v Edenu (oslovil Evu jakožto mladší a nezkušenější), tak i podle chování Boha v knize Job: Všimněme si, že rozhovor se satanem začíná Bůh (Jb.1:7-12; 2:2-6). Satan zjevně rozhovor na toto téma s Bohem sám nezačínal a ten zase jistě neměl v úmyslu provokovat; Bůh se snažil předejít střetu, obhájit anděly i sebe, a zřejmě reagoval na pomluvy, které satan vyslovoval jinde (Zj.12:10).

Satanovo pomlouvačné vystoupení však vyvolalo otázku, jak došlo k tomu, že z původně dobrého cheruba se stal odpůrce. Byl snad špatně stvořen? Svedl ho někdo jiný, kdo je skutečným původcem? Stala se chyba někdy mnohem dříve? A pokud ano, tak kde?

Tyto otázky je nutné zodpovědět, a to dříve než bude pozdě na splnění úkolů, které dostali lidé, protože by se mohlo prokázat, že splnit dané úkoly schopní nejsou.

Následky

Jak jsme již uvedli, satanova žaloba vyvolala nutnost řešení sporu napřed ve třetích nebesích (kde ostatně bylo nutné s řešením začít vzhledem k postavení a nejvyšší inteligenci serafů), protože do té doby nebyl Bůh nikdy nařčen z nesvatosti - duchovní nečistoty. Satan však byl cherubem a proto mu bylo nutné umožnit, aby mohl na jejich úrovni (tj. ve 3. nebesích) svoje obvinění přednést i hájit. Pro vysvětlení vzniku sporu, jeho dalšího vývoje a snahy přesvědčit satana o chybnosti jeho postupu, však bylo nutné rekonstruovat podmínky satanova vzniku, podmínky svedení části společenství andělů v 1. nebesích, a dále provést demonstraci následků. K tomu účelu bylo nutné použít reálného modelu společenství myslících bytostí se svobodnou vůlí. Vzhledem k tomu, že první lidé a naprostá většina jejich potomků satana v jeho odporu následovali, bylo pro poučení všech existujících inteligentních společenství nejvhodnější modelovat všechny sporné procesy právě na lidech. Lidé kromě toho dosud neměli žádnou historickou zkušenost a proto své chování nemohli odvozovat od ní nýbrž jen od daných společenských podmínek. Byli tedy pro daný účel skutečně jedinou vhodnou společností.

Poznámka: Tento postup byl jediným možným, jak lidstvo zachránit. Satan byl i v této věci velmi předvídavý a jím vynucený postup lidstvo nejen na počátku, ale stále ještě provokuje a obrací proti Bohu. Nezapomeňme, že satan byl a je velmi inteligentní a prohnáný. Není to žádný pohádkový čert, kterého je možné snadno obelstít, jak se to předkládá v mnoha pohádkách a to nejen pro děti, ale i dospělé. Je to neuvěřitelně lstivá, bezohledná a krutá bytost a jeho podceňování se často zle vymstí. [60]

Vždy, když byl spor vyřešen, a když byla nepochybně prokázána Boží nevina (a tedy vina někoho jiného, přičemž - v dané úrovni - nikoli satana, ten vždy svedl jiné), byl na příslušné úrovni prohlášen Bůh svatým (Zj.4:9). Současně byl hledán viník a satan pokaždé obvinil Boží lid. Zasluhou DJK byl místo satanem požadované úplné likvidace lidí a definitivního odsouzení andělů vždy proveden soud a rozdělení lidu na vyhovující a nevyhovující. Na nevyhovujících byl pak vykonán tvrdý trest (vždy podle satanova požadavku) a díky DJK byly vytvořeny podmínky pro možnost vedení sporu na další (nižší) úrovni tím, že lidé dostali skrze Boží lidské služebníky potřebné informace a Boží společenství v nebesích reprezentoval na zemi Boží smluvní lid, vedený kněžími.

Tento celkový zásah byl (a je) v Písmu nazýván *Božím dnem* [61] a popisovaný postup je symbolicky ukázán ve Zj.4:6-11. Je z něho zřejmé, že "kdykoli" byl Bůh shledán svatým, představitelé jeho lidu (24 starších) na zemi se vzdávali svých funkcí. [62] Čtyři osoby kolem trůnu jsou označeny jen jako živé bytosti, protože symbolizují obyvatele všech úrovní nebes (serafy, cheruby a anděly).

Poznámka: Ve Zjevení mají tyto bytosti šest křídel jako serafové (Iz.6:2), množství očí jako cherubové (Ez.10:12) a po jedné tváři jako andělé - na rozdíl od cherubů viděných Ezechielem (Ez.1:6). Reprezentují tedy všechny duchovní bytosti včetně duchovních lidí. Postup při řešení sporu na zemi bude zřejmě obdobný, protože i na zemi bude muset být DJK prohlášen svatým (Zj.15:4).

Postup řešení v každé úrovni (troje nebesa, země a hádes):

Výchova lidstva se na zemi dařila jen velmi pomalu a satan vždy, když prohrával, svalil vinu na boží lid a žádal o provedení trestu pro ty, kteří prokazatelně nevyhověli požadované morální úrovni. Vzhledem k tomu, že jeho "metoda" měla ve většině případů úspěch, neschválená část božího lidu musela být skutečně velmi tvrdě až krutě potrestána. [63]

Tento postup se cyklicky opakoval a můžeme ho charakterizovat takto:

1. Základem sporu v každé úrovni nebes, země a hádu byla (a také ještě bude) satanem vznesená nebo vyvolaná obžaloba.
2. Satan vybral hlavní objekt sporu a požadavek na důkaz Boží nevinu.
3. Ve smluvnímu lidu se provede ohlášení příchodu soudu. [64]
4. V téže generaci přichází soud. [65]
5. Při soudu se provede rozdělení smluvního lidu na vyhovující a nevyhovující.
6. Je schválen tvrdý trest pro nevyhovující a ochrana pro vyhovující.
7. Je vyhlášeno a realizováno vytvoření nových podmínek na zemi.
8. Je nabídnuta nová smlouva - oznámení nových cílů a proroctví.

Všechny kroky počínaje bodem 3 až do konce se uskutečňují vždy v jediné generaci. Má se na mysli generaci dospělých - tj. od 30. do 70. roku věku; rozpětí je proto 40 let. [66] Je to z toho důvodu, že spravedlnost soudu mohou posoudit titíž lidé, kteří přijímají novou smlouvu.

Po vyřešení sporu je vždy spor předán o úroveň níže.

Úroveň 3. nebes - Serafové

Spor

Satan určitě tvrdil (ještě k výše uvedené obžalobě): Bůh sám zavinil, že se z něho stal odpůrce (satan); byl mimořádně inteligentním a úspěšným cherubem [67] a hledal nové cesty. [68]

Písmo reaguje: Satan si to zavinil sám (Ez.28:12-19).

Objekt sporu a důkaz

Objektem sporu byl lid první smlouvy - Izrael - a objektem důkazu byla dvojice král Uzijáš a velekněz Azarjáš. Důkaz byl proveden na králi Uzijášovi, který, ač jinak mimořádně úspěšný, [69] bezdůvodně zatoužil po dalším (velekněžském) úřadě Azarjášově (zřejmě proto mu 2. Královská 15:1 dává jméno Azarjáš). Z toho vyplynulo, že satan nepotřeboval žádný důvod ke své touze po moci; tato touha zjevně může vzniknout sama jako jedna z cest vývoje úspěšné bytosti nadané svobodnou vůlí.

Serafové tuto skutečnost uznávají a prohlašují Boha za svatého (tedy vítěze ve sporu se satanem - Iz.6:3).

Poznámka 1: Domněnka, že se Bůh nechává oslavovat (jak se domnívají mnohé církve) je neudržitelná a pramení z podsouvání lidské touhy po slávě samotnému Nejvyššímu Bohu.

Poznámka 2: Velekněz Azarjáš zareagoval na Uzijášův pokus správně a potvrdil užitečnost principu dvojice, v níž jeden má možnost korigovat chybná rozhodnutí či dokonce chybné skutky druhého (srovnej Za.4:14; Kaz.4:10). Je to také potvrzení správnosti duality základu společenství inteligentních bytostí (např. na zemi muž - žena).

Již před provedením tohoto důkazu se snažil DJK přesvědčit satana, že lidé byli stvořeni dobře. Rovněž chování Abraháma a Jóba přesvědčilo serafy o dostatečnosti kvality vytvořených lidí. Satan však plánovitě zaujal roli odpůrce a na žádné přesvědčivé důkazy nereagoval.

Ohlášení a příchod soudu

Bůh ustanovil Izajáše, aby oznámil zahájení soudu (Iz.3:14) a schválení trestu smluvního lidu (Iz.6:8-13). Trest je však odložen (Bůh sám nechává zničit vojsko, původně k vykonání trestu povoláné - Iz.36:10; 37:36), mimo jiné i proto, že tři ze čtyř izraelských králů v jejichž době Izajáš prorokuje (Uzijáš, Jótam a Chizkijáš) důrazně varování prorokem (Iz.1.-5.kap.), se snaží o nápravu (2.Pa.26:4; 27:2,6; 29:2). Postupně jsou pověřeni další proroci a nakonec Jeremjáš oznamuje definitivní příchod trestu celých 40 let před jeho provedením.

Rozdělení smluvního lidu na vyhovující a nevyhovující

Rozdělení bylo provedeno na základě splnění příkazu, který dal Bůh skrze Jeremjáše: vyhovující lid odešel z města i království naproti Babylónskému králi a nic se mu nestalo. Nevyhovující lid zůstal bránit město (Jeremjáš - kapitoly 34 až 39).

Ochrana pro vyhovující lid a trest pro nevyhovující

Nevyhovující lid byl babylónským králem poražen, zčásti pobit, zčásti násilně deportován a zotročen. Vyhovující lid měl možnost v babylónské zemi vykonávat uspokojivé uctívání Boha a všechna povolání bez omezení. Trest trval 70 let. Bůh poslal ke svým lidem proroka Daniele (ve funkci posla - anděla), [70] kterého použil k tomu, aby přiměl babylónské krále k respektování jeho samotného a k tomu, aby umožnili jeho lidu uctívání pravého Boha.

Vytvoření nových podmínek pro Boží lid

Po skončení trestu se směl lid vrátit a obnovit chrám i město Jeruzalém. Návrat byl organizován veleknězem Jošuu a ustanoveným místodržitelem Zerubábelem. Pod vedením Ezdráše a Nehemjáše se další vybraný lid později vrátil do Jeruzaléma a Judeje aby pomohl znovu vybudovat chrám a opevnění města.

Po provedení trestu byl satan svržen do druhých nebes s proroctvím, že jeho pád bude pokračovat až do hádu (Iz.14:9-20). Pád ze třetích nebes do druhých viděl i DJK (L.10:18).

Nová smlouva, nový cíl, prorocství

Skrze Ezechiele Bůh nabídl Izraelitům novou smlouvu s novým chrámem (Ez.40.- 48.kap.). Lid však nevyhověl a tak poslušností podmíněné zaslíbení dané proroky Ageem a Zacharjášem [71] nebylo splněno.

Poznámka: Zacharjáš (Zekarjáš) byl pravděpodobně jako "falešný" prorok popraven, protože Izraelity ani nenapadlo, že by dotyčného zaslíbení nebyli hodni. [72]

Izrael již proto nedostal svrchovanost (Bůh však tento stav předpověděl) a Božím pomazaným se stal pohanský král Kýros (Iz.44:28 - 45:1).

Úroveň 2. nebes - Cherubové

Spor

Satanovo obvinění: Stvoření lidé mají nevyhovující morální vlastnosti (na příklad Jb.1:9-11; 2:4,5).

Objekt sporu a důkaz

Důkaz byl proveden na Ježíši Kristu; ten prokázal, že informovaný duchovní člověk je schopen vyhovět nejvyšším morálním měřítkům. Ježíš Kristus podstoupil zkoušku od satana, ve které zcela vyhověl:

- nebyl ochoten zneužít pomoci andělů a to ani v tísní (Mt.4:2-4; L.4:2-4),
- odolal jeho pokusům falešně vyložit Písmo ve svůj osobní prospěch (Mt.4:5-7; L.4:9-12),
- nebyl ochoten převzít jeho metody (dnes zvané "populistické") ani když mu satan nabídl moc nad celým světem (Mt.4:8-10; L.4:5-8),
- dokázal splnit úkol i za cenu osobního utrpení, smrti a nevděku těch, v jejichž prospěch se obětoval = "zvítězil nad (satanovým) světem" (Jan 16:33).

Ježíš tak dokázal, že satan zneužil neinformovanosti prvních lidí a své inteligenční nadřazenosti. První lidé tedy vinu nenesli - Eva byla podvedena. (1.Tm.2:13-15)

Ohlášení a příchod soudu

Ježíš Kristus oznámil jako prorok, že probíhá soud, že satan bude vyvržen (z druhých nebes) ven (Jan 12:31) a oznámil opět trest smluvního lidu. K němu se později připojili i jeho učedníci. Ježíš Kristus a jeho učedníci ohlašovali soud opět v období 40 let před jeho příchodem (30-70 n.l.).

Rozdělení smluvního lidu na vyhovující a nevyhovující

Vyhovující lid (křesťané) rozpoznal znamení od Ježíše Krista (obklíčené město - L.21:20) a odešel včas do hor. Nevyhovující lid zůstal a bránil zemi proti Římským vojskům.

Ochrana pro vyhovující lid a trest pro nevyhovující

Nevyhovující lid byl poražen, vyvražděn a zbytek [73] zotročen. Trest nebyl však definitivní, protože se Bůh zavázal v první smlouvě k tomu, že zničí všechny, kteří překračovali beztrestně jeho dva hlavní zákazy (Lv.20:1-6). Z bezprostředního trestu byli vyňati ti Židé, kteří se neúčastnili bránění provincie a Jeruzaléma tj. většina těch, kteří byli v diaspoře. Jejich soud byl odložen až do závěrečného soudu.

Křesťané, kteří vyhověli, nebyli útokem Římanů přímo zasaženi.

Vytvoření nových podmínek pro Boží lid.

Římská provincie Judea přišla zcela o své dřívější výsadní postavení, chrám byl úplně zničen, a tak bylo Izraelitům, kteří nevyhověli, znemožněno pokračovat v uctívání podle staré smlouvy (Jeruzalém byl pošlapáván národy - L.21:24). Ježíš Kristus jakožto duchovní bytost získal autoritu nad prvními nebesy a zemí. Po provedení trestu byl satan svržen do prvních nebes (J.12:31). Křesťanům byla mimořádně dána schopnost mluvit jazyky okolních národů aby bylo možné šířit evangelium co nejrychleji. [74]

Nová smlouva, nový cíl, proroctví

Nová smlouva byla ustavena Ježíšem Kristem a z trestu vyplývajícího ze staré smlouvy byli všichni, kteří o to žádali, vykoupeni. Novým cílem bylo ovládnutí celé obydlené země, avšak nyní nikoli silou, nýbrž *duchem a pravdou* (Jan 4:23,24; srovnej Za.4:6). Lid nové smlouvy

musel opět projít počáteční asi 450 let trvající dobou pronásledování, než ovládl Římskou říši, podobně jako lid první smlouvy.

Úroveň 1. nebes - Andělé

Spor

Doplňující satanovo tvrzení: Ježíš Kristus byl zcela výjimečný. Boží lid nebude dobrovolně organizovatelný; jednotlivci budou mezi sebou stále bojovat o moc. [75]

Satan si vyžádal apoštoly ke zkoušce (obdobně jako Joba) (L.22:31) zřejmě s očekáváním, že neuspějí a že Ježíšovi následovníci postupně zcela vymizí. [76]

Písmo říká: Bohu je však slíbeno, že na zemi bude mít dobrovolný lid - nikoli jen jednotlivce (L.18:8; 22:31; Ž.110:3).

Objekt sporu a důkaz

Objektem sporu jsou všechny sbory křesťanů (později církve). Podle proroctví má mít král Ježíš Kristus (beránek) na konci sporu (konec minulého a začátek tohoto století) 7 rohů (tj. křesťanských vůdců) a 7 očí (tj. kněžstev - církví). [77] Skutečnost tomu odpovídá: Křesťané ovládají většinu země a jsou převážně dobrovolně organizováni (Zj.5:6). Ježíš proto může konstatovat, že Syn člověka - jeho nástupce - tuto víru na zemi nalezl.

Poznámka: Lze očekávat, že satan opět tento důkaz neuzná.

Ohlášení a příchod soudu

Je pravda, že mnozí křesťané porušovali všechny příkazy Ježíše Krista včetně nejdůležitějšího: zachovávat vzájemnou lásku mezi sebou (Jan 13:35). Začali intenzivně spolupracovat s nositeli falešných ideologií, se zlými bohatými a tudíž mocnými tohoto světa, a tak se stali "nevěstkou". Představitelé křesťanských církví se přímo či nepřímo prohlásili za neomylné a tak přímo hřešili proti svatému duchu. [78] Chování křesťanů také způsobilo vznik ateizmu a ateistického komunismu a vedlo posléze ke světovým válkám, v nichž bojovali křesťané mezi sebou.

Trest byl opět v průběhu 40 let před první světovou válkou ohlašován některými protestantskými církvemi a jejich stoupenci. [79]

Rozdělení smluvního lidu na vyhovující a nevyhovující

Křesťané se rozdělili převážně podle území. Jejich moc byla v neevropských zemích poražena odlukami církví od států již před dvěma stoletími. Této části odpovídá precedent severního desetikmenného Izraelského království. Evropská část křesťanů vydržela až do 1. světové

války, ale potom byla poražena rovněž. Tak odpovídá Judskému precedentu. Nejlepší z křesťanů se rozhodli rozejít s oficiálními církvemi. Odmítli se účastnit světových válek. Distancovali se od politiky a všech ostatních světských záležitostí. Komunismus jako hlavní představitel ateizmu nastoupil v roce 1917 a po jeho vzoru se ujali na celém světě moci ateisté; evropské křesťanství zcela ztratilo svou moc nad zde žijícími lidmi na 70 let.

Ochrana pro vyhovující lid a trest pro nevyhovující

Křesťanství upadlo nejen pod fyzickou, ale i pod duchovní moc nastupujících ateistických vlád až na malé výjimky na celém světě. Trest trval opět 70 let. [80] Test zkoumal víru křesťanů: Nevyhovující upadli do ateizmu nebo nekřesťanských náboženství. Přijatelným se víra naopak upevnila.

Vytvoření nových podmínek pro Boží lid

Po skončení trestu v roce 1988-89 dostávají křesťané v Evropě opět postupně svůj vliv, ale nikoli jako dříve; svrchovanost si ponechává ateistická moc. Tato moc mu však přináší vysvobození (a později ho opět dosadí do moci výkonné - Zj.13:12). Osvobozujícím "Kýrem - Cýrem" byl nyní Gorbačov a jeho následovníci. Křesťané mají nyní možnost obnovit svůj vnitřní stav podle druhé smlouvy.

Poznámka: Po skončení trestu měl být satan opět svržen o stupeň níže - na zem. V prvních nebesích však satan není sám - má tam své přívržence a proto musejí být on i oni vypuzeni silou (Zj.12:7-9). Po prohrané "bitvě v nebi" budou satan i jeho andělé svrženi na zem. Následkem toho začne stav popsáný jednak u 2.Tim.3:1-5 (mimořádný úpadek morálky, neúnosná korupce), dále u Mt.24:4-14 a Joele 3:1,2 (úzkost a strach mezi lidmi, společenské napětí a krize, teror, hrozba válečného stavu, hledání Boha, mimořádné množství falešných proroků a lžimesiášů, zoufalá snaha úřadů o prosazení pořádku postupným zaváděním policejního systému). Následkem toho se projeví i stav popsáný u Joele 1:4,15-20, Iz.28:17-19 a Ez.38:22,23 (ekologické katastrofy - ohromná sucha a požáry lesů a pastvin na jedné straně a bouře s přivalovým deštěm a mimořádným krupobitím na straně druhé). To způsobí dosud neznámou těžkou ekonomickou krizi a mimořádné vlny bankrotů včetně státních a to se všemi důsledky. Lidstvo bude postaveno před výjimečně těžkou zkoušku, ve které bude muset každý člověk prokázat, na které straně stojí - zda na straně poctivosti, cti a dalších morálních hodnot (a tím na straně pokroku), nebo na straně korupce, podvodů, lži a nemorálnosti všeho druhu. Pro další vývoj bude rozhodující, kteří lidé budou převažovat a kterým směrem se lidská společnost vydá (srovnej Jr.18:7-10; 26:3,13).

Nová smlouva, nový cíl, proroctví

Precedent první smlouvy [81] umožnil odstoupit od nabídky nové smlouvy křesťanům. V platnosti zůstává původní smlouva Ježíše Krista.

Poctiví křesťané upozorňovali na novou nutnost rozdělení lidstva na spravedlivé a nespravedlivé a na Boží zákrok proti těm zlým, protože ničemní lidé ohrožují v této době již existenci celého lidstva. Křesťané silně pociťují nutnost najít novou cestu a spojit své úsilí o nápravu věcí. Uzavření nové doplňkové smlouvy odpovídající precedentu však není možné,

protože žádná církev není natolik duchovně zralá, aby zcela vyhovovala novým požadavkům. [82]

Úroveň země - lidé

Spor

Satanovo tvrzení: Lidé jsou schopni si vládnout již nyní sami - nechtějí Boží vládu. [83]
Písmo naopak tvrdí, že celé stvoření bude toužebně čekat na vládu Božích synů, protože si uvědomí katastrofální stav planety jím způsobený a neschopnost ateistických světských vlád tuto katastrofu odvrátit (Ř.8:19).

Objekt sporu a důkaz

Objektem je celé lidstvo. Lidstvo si vyzkouší poslední dosud nevyzkoušenou formu vlády - celosvětovou vládu - a to v obou základních formách: demokratické a totalitní. Za krátkou dobu se prokáže, že pod vedením všech druhů lidských vlád se lidstvo dostane až na samotný pokraj sebezničení a to především nastolením bezpráví, zničením životního prostředí, zhroucením hospodářství a chaosem. K záchraně lidstva bude zcela zjevně bezpodmínečně nutný Boží zásah a Bohem ustanovená vláda Božích synů. Satanovi přívrženci budou muset být odstraněni, protože zničí každý dobrý záměr.

Tak bude ospravedlněna Bohem ustanovená vláda (Boží království); nebude lidem vnucena silou, ale bude jediným východiskem, které zoufalé lidstvo přivítá.

Poznámka: Ke katastrofálnímu scénáři nemusí nutně dojít - viz poznámka v minulém odstavci. Pokud lidstvo dokáže, že je schopné trvale se bránit vlivu "těch, kteří ničí zemi" (Zj.11:18 PNS), a naopak jejich vliv bude soustavně omezovat (až k zanedbatelné úrovni), bude scénář změněn a lidstvo dostane požehnání.

Ohlášení a příchod soudu

Nebude-li lidstvo schopno vypořádat se samo s ničemnými lidmi (násilníky, teroristy, korupčníky a jinými ďáblými následovníky) bude provedeno schválení nápravného trestu lidstva. Blížící se soud a konec budou ohlašovat některé církve a jednotlivci, kteří se k nim přidají. Těsně před velkým soužením budou Boží soud oznamovat "dva svědkové" a jejich následovníci. Jeden bude Mesiášem pro Izraelity tělesné, druhý pro Izraelity duchovní. Jejich posel "Jan" bude organizovat poslední kázání "národům, jazykům, kmenům a králům" (Zj.10:11).

Rozdělení smluvního lidu na vyhovující a nevyhovující

Vyhovující lid půjde spolu s Duchovním Izraelem "za Beránkem ať půjde kamkoli" (Zj.14:4). Nevyhovující lid se dá ovládnout Velkým Babylónem (který bude zničen). Část z nich půjde do Armageddonské bitvy ve snaze fyzicky vyhladit nový národ a ukořistit výsledky jeho usilovné práce.

Ochrana pro vyhovující lid a trest pro nevyhovující

Nevyhovující lid bude podroben "velkému soužení" (Mt.24:21) jakožto následku svého nezodpovědného chování, [84] kterým budou vytřídění poslední "vyvolení", [85] a útočníci v Armageddonské bitvě podlehnou úplnému zničení (Zj.19:21).

Vytvoření nových podmínek pro Boží lid

Budou *nová nebesa a nová země* (tentokrát jak duchovně tak fyzikálně) a splněna zaslíbení (Iz.65:17; 66:22; 2.Pt.3:13; Zj.21:1-4). Satan a jeho démoni budou svrženi do Hádu.

Nová smlouva, nový cíl, proroctví

Bude ustavena nová smlouva (Mt.26:29; Mk.14:25). Cílem nového lidstva bude splnit původní příkaz Boha - totiž ovládnutí Země a zvířat - a naplnění nové země poznáním Boha. Nová Boží vláda bude vládnout cca 1000 let. [86]

Úroveň Hádu - mrtví

Satanovo tvrzení

Satan bude namítat, že vzkříšení lidé nebudou mít těla totožná se zemřelými a že andělé se budou pokoušet napravit dřívější chybu při stvoření novým zlepšeným stvořením a tak zakrýt svůj omyl. Tedy, že není jistota zachování původní osobnosti při vzkříšení mrtvých a že nově vzkříšení budou lepší než předtím (srovnej Mt.28:17).

Objekt sporu a důkaz

Objektem byl již Ježíš Kristus, dále to budou vzkříšení mrtví, ale především sám satan a jeho následovníci, protože oni by pak měli být po svém vzkříšení morálně lepší. V případě vzkříšeného Ježíše Krista potvrzuje jeho identitu Tomáš (J.20:28) a ostatní jeho učedníci (J.20:18,25). Po vzkříšení dalších lidí budou svědčit jejich děti, příbuzní a známí, že jsou to skutečně oni. Hlavním důkazem však bude sám satan. Ten totiž i po vzkříšení do nového těla lepší nebude, ačkoli při jeho vzkříšení bude použit přesně stejný postup jako i u ostatních lidí. Jeho špatné vlastnosti mu zůstanou. Tím, že opět zorganizuje vzpouru dokáže, že ani ve vzkříšeném těle se nestal lepším, stejně jako jeho následovníci. Tak bude prokázáno, že těla pro vzkříšené nebudou jiná. Důkazy satanovi však opět nebudou stačit a Bůh bude muset přikročit i v jeho případě ke zcela novému způsobu trestu - Geheně. [87]

Ohlášení a příchod soudu

Soud mrtvých byl ohlášen již Ježíšem Kristem. Smluvní lid bude rozdělen na vyhovující a nevyhovující. Vzkříšení mrtví budou podrobeni převýchovnému procesu a testům v nových podmínkách.

Ochrana pro vyhovující lid a trest pro nevyhovující

Ti, kteří se nebudou ochotni podrobit Boží vládě, budou buď ponecháni stejnému procesu zestárnutí a smrti jako dnes. Pokud budou ohrožovat zdraví nebo dokonce životy jiných, budou trestáni "vyhoštěním" nebo dokonce sami skončí svůj život sebevraždou (nevydrží trvalé odvrácení od spravedlivé společnosti - obdoba Jidáše). Po smrti pak budou uvrženi do Geheny.

Vytvoření nových podmínek pro Boží lid

Ti, kteří budou respektovat Boží vládu, budou mít stejně jako Adam délku života 1000 let, (Iz.65:22) což bude dostatečně dlouhá doba až do schválení podle nové smlouvy. Ti, kteří budou vzkříšeni k životu, budou již žít trvale. Biologický proces stárnutí bude nahrazen procesem neustálého obnovování všech buněk a tedy trvalému fyzickému "mládí". [88]

Bude splněno původní Boží předsevzetí se zemí a lidstvem. Lidstvo ovládne zemi i zvířata a vybuduje ráj na celé zemi. [89]

Na konci tohoto období propuštěný satan vyvolá novou vzpouru a útok na Boží "město" = vládu. Útočníci budou tentokrát zničeni "ohněm s nebe" (Zj.20:9). Satan a jeho démoni budou uvrženi do Geheny a tím spor v nebesích skončí. Boží jméno bude s konečnou platností očištěno.

Nová smlouva, nový cíl, proroctví

Bude ustanovena další nová smlouva a vytyčeny další nové cíle. Po vybudování Edenu na zemi budou cíle pravděpodobně ležet v kosmu.

Důkaz:

Bohu patří nebesa i země (Ž.24:1; 89:12; Dt.10:14). Zemi dal synům člověka = Adama (Ž.115:16). Slunce, měsíc, hvězdy a další svítící tělesa na obloze stvořil k osvětlování země (Gn.1:17). Tento důvod by jistě nestačil k vytvoření tak ohromného vesmíru.

Ž.115:16 nedokazuje, že lidstvo dostalo jen Zemi. Před stvořením lidí patřila i Země Bohu a ten ji lidem daroval. Protože Bůh uspokojuje touhu všeho živého (Ž.145:16 PNS) - tedy i lidí (a to především), lze očekávat, že v pravý čas uspokojí i touhu člověka cestovat do vesmíru, který mu je dovoleno vidět a tedy i po něm toužit.

[1] Viz studie s názvem *Bůh*.

[2] Blíže viz studie *Vznik satana*.

[3] Informace o satanovi sdělil lidem s největší pravděpodobností kněz Nejvyššího Boha Melchisedech (Gn.14:18; Žd.7:1-3).

[4] Protože to vypadalo, jako že stvoření zla je vlastně dobré.

[5] Blíže viz kapitola *Problémy filosofie ze studie Lidstvo na rozcestí*.

[6] Takového podcenění se právě dopustil satan, a následky si dále ukážeme.

[7] Pojem *vůle* souvisí s pojmem *volba* a dalšími pojmy.

[8] Již z toho, že jsme jím nazýváni jeho dětmi, je zřejmé, že jeho "děti" nemají být dětmi donekonečna - očekává se od nich, že postupně dospějí a jednou se dokonce přiblíží svými vědomostmi i schopnostmi svému Otci. Nejvyšší Bůh tedy netvoří otroky či služebníky, ale chce si ze svých dětí jednou vychovat (v relativně vzdálené budoucnosti) své partnery.

[9] Viz studie *Věci na počátku*.

[10] Srovnej Ř.7:7,8.

[11] Blíže viz studie *Vznik satana*.

[12] I dnešní lidské zkušenosti potvrzují, že zlé nebo alespoň krajně hazardní myšlenky se rodí právě v době dlouhého klidu a míru. Je možné, že pokoj ve společnosti může začít připadat někomu po nějaké době jako nudný. Někteří hodnotitelé důvodů tak velké ochoty zejména germánského obyvatelstva Evropy účastnit se aktivně první světové války vidí příčinu v tom, že toto obyvatelstvo žilo relativně dlouho v míru a poměrném blahobytu. To je velmi vážné varování celému lidstvu.

[13] Především z lidského pohledu.

[14] Typickým příkladem je příběh Joba.

[15] Viz *Věci na počátku*.

[16] Viz princip dvojice *krále a kněze* ve studii *Věci na počátku*

[17] Tento proces vývoje nenasytnosti je dobře demonstrován ve známé pohádce o rybáři a zlaté rybce.

[18] Právě tím se mu podařilo nevzbudit žádnou pozornost. To vysvětluje skutečnost, proč Nejvyšší Bůh nezakročil včas. Také to demonstruje fakt, že (na rozdíl od všeobecných představ věřících) ani Nejvyšší Bůh nekontroluje a nechce kontrolovat myšlení jiné bytosti se svobodnou vůlí (přestože by nepochybně mohl).

[19] To dokazuje lítost, kterou později projevili (Gn.6:5-7).

[20] "*Učiňme člověka ...*" (Gn.1:26).

[21] Tuto úvahu smíme vést proto, že nás vytvořili ke svému obrazu a následkem toho jsou lidské společenské zákony a jevy srovnatelné.

[22] Opět jev velmi dobře známý z lidské společnosti.

[23] Viz např. pokory prostá, dokonce přímo drzá reakce na andělův dotaz na prvního Adamova syna Kaina ohledně Ábela: "Což jsem strážcem svého bratra?" (Gn.4:9). Nestačilo mu odpovědět jen "Nevím". Poznámka: Všimněme si, že Kain již znal roli strážce, kterou však mohl vidět jen u andělů (srovnej funkci tzv. strážných andělů z katolické nauky).

[24] Jen tak lze vysvětlit zdánlivě zcela zbytečnou informaci o tom, že rajska zahrada byla vytvořena "*na východě*" (Gn.2:8) - viz *Věci na počátku*.

[25] Když chtěl anděl, který vystupoval v roli Adamova otce, dosáhnout toho, aby Adam začal rozvíjet dorozumivací jazyk, jemuž byl naučen, nepoužil žádného příkazu (což jistě směl), ale využil k tomu Adamovy touhy nalézt si rovnocenného partnera (Gn.2:19,20). Poznámka: Takový způsob neautoritativní výchovy se již dlouho propaguje a zkušenosti s ním ukazují, že nedospělý člověk přece jen potřebuje poznávat mnohem více vliv autority.

[26] Srovnej jeho chování vůči svému partnerovi DJK (Jb 1:9,10); jak se asi pak choval vůči sobě podřízeným andělům.

[27] L.3:38 (nejlépe PNS, KB).

[28] Všimněme si, že Adam nikdy neprojevil ani sebemenší náznak pokory.

[29] Jak dokazuje jeho pomluva vůči tehdy nejlepšímu člověku - Jobovi.

[30] Což dokazuje skutečnost, že jeho neustálé zásahy do vývoje lidí byly vůbec připuštěny. Satan ustanovil mnoha jiným národům své "*ochránce*" (viz Ez.28:14,16; Da.10:13,20,21; 12:1; srovnej Ž.121:5 vše EP), na nichž chtěl demonstrovat svůj způsob výchovy.

[31] Podrobnosti viz studie Věci na počátku.

[32] Všimněme si, že tito andělé nebyli obviněni z toho, co jim tradice obvykle připisuje: ze chtíče (viz Juda 6). Připisovat tyto zájmy andělům, kteří již měli značné problémy se satanovým obviněním, je opravdu jen zjednodušený přístup - nejspíše inspirovaný právě satanem (Gn.6:2). Za takové zneužití své moci by byli bývali mohli být potrestáni ihned a nebylo by nutné čekat s trestem tak dlouho. DJK by takový svévolný akt proti lidstvu nepochybně vůbec nedopustil (vždyť se tak silně angažoval a stále angažuje aby nás ochránil před zkázou) a jistě by ihned zakročil.

[33] Nemohl to být nikdo jiný, protože ještě v době Danielově sám říká, že ve svém pozitivním postoji k lidem (tehdy dokonce jen k Izraelitům) má mezi anděly jen jediného spojence a to Michaela (Da.10:21). Ten však jakožto jediný anděl nemohl mít dostatečnou autoritu aby mohl odporovat satanovi-cherubovi.

[34] Gn.5:21-24; Žd.11:5; Juda 14.

[35] Jako Spasitel se prokázal ještě mnohokrát potom a definitivně pak svou lidskou obětí.

[36] Srovnej Judův dopis 6. verš.

[37] Důkaz však satan odmítl uznat (stejně jako v případě Joba).

[38] Slovo *satan* znamená *odpůrce*.

[39] O jeho vynikající moudrosti viz Ez.28:12.

[40] Opět známé přísloví: Zloděj volá: "Chyťte zloděje"

[41] jeden z důvodů, proč je ve vzorové modlitbě prosba: "*Posvět' se jméno Tvé*"

[42] Iz.6:3

[43] Viz studie *Vznik satana*.

[44] Viz např. Iz.14:12; L.10:18.

[45] Žalm 90:10.

[46] Záleží skutečně jen a jen na nás, kdy bude zlo odstraněno. Nestačí se však jen o to modlit .

[47] Srovnej Ex.20:5; 34:7 nebo Nu.14:18.

[48] Viz Kaz.2:24; 3:13.

[49] Toto vše je důsledek asymetrie dobra a zla tj. konstrukce a destrukce ve vesmíru.

[50] Připomínáme, že třetí nebesa jsou obývána vzhledem k nebesům druhým jejich bohy. Přitom vzdálenost inteligencí mezi nebesy se směrem vzhůru rychle zvětšuje. Zatímco rozdíl mezi lidmi a prvními nebesy je zejména pokud jde o vzhled jejich obyvatel nepatrný, mezi prvními a druhými nebesy je již velký a mezi druhými a třetími nebesy již zcela zásadní.

[51] Všimněme si, že Ježíš Kristus *satana* nazývá již *d'áblem*. Měl o jeho metodách již své mínění.

[52] Jan 12:31; 16:11.

[53] Ježíš Kristus to věděl předem a proto ho svým posluchačům tak označil již ve svém líčení zkoušky na poušti i později. V hovoru s ním ho však až do odsouzení oslovoval jako *satana*.

[54] Srovnej např. Jb 4:18; 15:15

[55] Podobně jako se jeden z jeho exponentů - Hitler - snažil oddálit svoji porážku co nejdále a válčit až do poslední chvíle s cílem udělat co největší škodu, a pak se ještě pokusit zničit vlastní národ, který "nebyl hoden jeho skvělých myšlenek".

[56] který nebude ani zdaleka tak početný, jak se někteří teologové domnívají.

[57] Zj.20:2,3.

[58] Připomínáme, že satan tvrdil, že bez dovolení stvoření lidé jsou nenapravitelně špatní (což dokazoval neustálými stížnostmi a žalobami a to zejména na ty nejlepší - viz Zj.12:10), a že tedy všechny pokusy DJK o jejich nápravu budou marné a zbytečné.

[59] Stvoření člověka předcházela návrh učiněný na stejné úrovni ("Učiňme člověka ...podle naší podoby ..." Gn.1:26 - člověk se zjevně podobá nejvíce andělům).

[60] Bylo to již dávno známo a varování tohoto druhu byla mnohokrát umělecky ztvárněna a zaznamenána (na příklad známá postava doktora Fausta). Naopak pohádky a jiné způsoby předkládající satana jako někoho, komu lze čelit chytrostí, jsou velmi nebezpečné.

[61] Zvaný také *den Páně*, *Pánův den*, *JHVH den* apod.

[62] Často pod tlakem událostí (srovnej závěrečné odevzdání klíče od chrámu kněžími do Boží ruky, jak to popisuje Lion Feuchtwanger ve své knize *Židovská válka*).

[63] Srovnej s biblickou knihou *Pláč Jeremjášův*.

[64] Srovnej Am.3:7.

[65] Mt.24:34; obdobně Mk.13:30 a L.21:32. Srovnej také Př.30:11-14; Gn.7:1; Dt.32:5; Ž.22:30; 24:6 aj.

[66] Nezaměňovat s generací trestu, v níž mají vymřít všichni nositelé starých nesprávných tradic uctívání. Tato generace trvá celých 70 let - srovnej trest Izraelitů vyhnáním do Babylóna (2.Pa.36:21; Iz.23:15-17; Jr.25:11,12; 29:10; Da.9:2; Za.1:12) ale také trest evropského křesťanstva (1918-1988).

[67] Plný moudrosti (Ez.28:12)

[68] Srovnej satanem inspirované obvinění Boha Adamem: "*Žena, kterou **Ty** jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.*" Gn. 3:12 EP;

[69] Převzal zemi ve zbědovaném stavu a během své vlády využil svých geniálních organizačních schopností a podařilo se mu dovést Izrael opět téměř k dřívější vojenské síle i blahobytu (2.Kr.15:1-6; 2.Pa.26:1-21).

[70] Poslání anděla ke svým lidem dělal a dělá Bůh vždy - srovnej Gn.24:7; Ex.23:20,23; 32:34; 33:2 apod.

[71] Za.6:15.

[72] Srovnej Mt.5:12; 23:31,34,37; L.6:23; 11:48-50 apod.

[73] Mt.24:22.

[74] Sk.2:1-22.

[75] Srovnej Ez.31:9; Mt.20:15; Sk.13:45; Ř.1:29; 1.K.3:3; Ga.5:21; 1.Tm.6:4; Jk.3:14 a jiné.

[76] Dokonce i Ježíš Kristus o tom na čas zapochyboval (L.18:8).

[77] Sedmička znamená celý historický počet etapy druhé smlouvy.

[78] Srovnej Mt.12:31,32; alternativně Mk.3:29 a L.12:10.

[79] Zejména C.T. Russellem, zakladatelem mezinárodní společnosti badatelů Bible.

[80] Od roku 1918 (skončení války) do roku 1988.

[81] Izraelitům byla po sedmdesátiletém trestu nová smlouva odepřena, přestože byla Ezechielem avizována a proroky Ageem a Zacharjášem potvrzována, a to pro jejich svévolnost.

[82] Srovnej Zj.1:13; 2:1.

[83] Z tohoto důvodu musí být Kristova vláda ospravedlněna zhroucením světské.

[84] Ga.6:7.

[85] Ve skutečnosti daleko největší množství zachráněných - tzv. "velký zástup" (Zj.7:9), pravděpodobně většina lidstva nebo přinejmenším velmi významný podíl. Poznámka: Pesimistické předpoklady některých církví a náboženských společností, že tento podíl bude zanedbatelně malý, jsou de facto inspirovány satanovým tvrzením o špatné kvalitě stvořených lidí. Mnoho lidí koná zlé skutky ze strachu nebo následkem ztráty jakékoli naděje v nápravu věcí.

[86] Zj.20:4-6.

[87] Viz zvláštní studie o tomto vyšším stupni trestu.

[88] Pozor - neznamená to nezničitelnost. I lidé trvale "mladí" budou ohrožitelní úrazem či jinými nebezpečími a mohli by být i usmrceni. Opatrnost a nutnost vyhýbání se nebezpečím nikdy nepomine - tedy kam až sahá naše dnešní představivost.

[89] Viz zvláštní studie na toto téma.

[Zpět na seznam](#)
